

הריני נזיר פרק שני נזיר

ובכונחת סוטה תקדוש ומייחין לה מן השעורין ואי לא לא מייחין כלל: **קמ"ל** דאפ"ה יביא מן החיטין. ולעולם לא מביא למידק מתני' דכי אמר מן העדשים לא מייחין ולא כלום: **ברתנ'** ^ל**אמר** פרה. בגמרא מתרליין כגון שהיתה פרה רצוה לפניו ואמר כמדומה לי כסבורה

או כמנחת סוטה תקדוש אי לא לא קמ"ל
דמייתי מן החיטים: **בתני'** אמר אמרה
פרה זו הרני נזירה אם עומדת אני ואמר
הדלת הזה הרני נזירה אם נפתח אני בש"א
נזיר ובה"א אינו נזיר אמר רבי יהודה אף
שזאמרו ב"ש לא ⁽⁶⁾ אומרים אלא באומר
הרי פרה זו עלי קרבן אם עומדת היא:
גמ' פרה מי קא מישתעיא אמר רמי בר
חמא הכא במאי עסקינן כגון שהיתה פרה
רבוצה לפניו ואמר כסבורה פרה זו אינה
עומדת הרני נזיר מבשרה אם עמדה מאליה
ועמדה מאליה והלכו ב"ש לשיטתן וב"ה
לשיטתן בית שמאי דאמרי⁽⁶⁾ מן הגרונרות
ומן הדבילה הוי נזיר הכא גמי כי אמר
מבשרה הוי נזיר וב"ה אומרים לא הוי נזיר
והא אמרוה ב"ש חרא זימנא אמר רבא
תרתי תלת וכן תני ר' חייא תרתי תלת וכן
א"ר אושעיא תרתי תלת וצריכי דאי איתמר
בהא גרונרות ודבילה התם הוא דאמרי ב"ש
הוי נזיר משום דמיחלפן בענבים אבל בשר
בענבים לא מיחלף ואי איתמר בשר הכא
הוא דאמרי ב"ש הוי נזיר כבישרא וחמרא
אבל גרונרות ודבילה לא קמ"ל ואי איתמר
הני תרתי הני הוא דקאמרי בית שמאי אבל
דלת אימא מודו להו לבית הלל ואי תנא דלת
בהא קאמרי בית הלל אבל בהך תרתי
אימא מודו להו לבית שמאי קמשמע לן דלא
אמר רבא מי קתני אם עמדה מאליה אלא
אמר רבא כגון שהיתה פרה רבוצה לפניו
ואמר הרי עלי קרבן בשלמא פרה בת
קרבן היא אלא דלת בת קרבן היא אלא
אמר רבא כגון שהיתה פרה רבוצה לפניו

אורחיייהו דלינשי דלמרי צהדי דהדי ואמטו להכי איכא למימר כי אמר
מבשרה כמ"ד ^(ז) מיין דמי: אכל גרוגרוס ודבילה. ללאו צהדי יין גינהו
אימא דלא תהיו להו שם כינוי קמ"ל: ומי קפני אס עמדה מאליה. אס
עומדת קתם קאמר צין מאליה צין ע"י אחריס: אלא אמר רבא כגון
שהיה פרה רבואה לפניו ואמר הרי עלי קרבן. כלומר שהיתה פרה
רבואה לפניו ואמר כסבורה פרה זו שאינה עומדת ^(ח) מעכבת אני
כאן שלא אעמוד לעולם ואפילו על ידי אדם: ואמר הרי עלי קרבן.
כלומר שהזיר עצמו ממנה אס לא יעמידנה ^(ט) ועמדה מאליה:א:

דמאי פריך והאמרי ב"ש חדא ויזמנא [הא] אינטריק לאשמוענין אע"ג גרוברות למירות ואפ"ה מיר הכי נמי לא שייך צטר לנזיר: **תרתין** ואולי דאי אימרת בגרוברות משום דמחלפי צענים דמרווייהו פירי נ"ל היא עיקר הסעודה ומיחלף בלשון בני אדם זה לזה ואמ"ל וליפולו בצצר [אורחיה קמ"ל דכוותה] שעמדה ר"ל מחליה ד' ולקמן מפרש שזה בכלל קון קטני דודאי אי הוה מחליה במתני' מפורש הייתי מודה לדברין אל מלשון מצברה וזה ליטלי מירות בהעמדה [ולכן קשה] לו שמוסיף על המלשון מחליה וזה הלשון אין קריך להוסיף אלשון המשהה אלף עיקר הדבר בממאלא בעל פה אומר איך נעשה המעשה אחרי כן דודאי שמהל¹¹ נדרו צעו ועמדה¹³ וליכא לפרש בין מחליה בין מאחרים שאין דרך בני אדם לתלו¹² ומאי קשיא ליה מי קטני מחליה והא כמה משניות דמשניין חסורי מיחס¹⁴ המשהה אבל לפי' דרמי בר חמא לא מוכח כלום דצמשה חסר מחליה א צודר מן הבשר אי חייל עליה מירות לכל מילי אי לא לכך פריך מי קטנמין דחסר כלום: **הרי' עזי' בקרבן**.¹⁴ פי' הפרה ור"ל ה' אס עמדה¹⁵ אס לא¹⁶ **ש"ש סברי תורפיה דההוא גברא משום [אוקמה] בדייה הוא.** ובי' [ספרין] אס לא עמדה כלל משום דרבויהו והא קתני קטני מירה והיכי משמע קרבן וי"ל דהי' מירה מציאה בקתמין ו[ה]מ' חובותיו של מיר אבל היו רגילים להציא נדרים ונדבות עם

[illegible]

(א) [לעיל ט.], (ב) [לעיל ט.],
(ג) [נדרים י.], (ד) ס"א
מענצים, (ה) נ"א ולחלו,
(ו) שייך לע"ב,

הגהות הב"ח

(א) במשנה כשאמרו ב"ש
אלא אמרו אלא: (ב) רש"י
אמר אמה פרה וכו' ואם
תקיימו ממשטתה הם
למעמדה דהלכו ב"ש
לשטתן דלמרי פ' אמר
ה'ג' נזיר מן הגזוגות:
(ג) ד"ה א"ר יוסדו וכו'
היא מאלה ועמדה מאלה
דכיו: (ד) ד"ה א"ר כסורה
וכי' שכן מצני מה חשב
לפיל ותיבת מזה מנחש:
(ה) ד"ה משום דמיחלן
וכי' כזירות כדתי בפ"ק
דסע"ג: (ו) ד"ה אלא וכו'
שאינה עומדת מתעבת
אלי:

הגהות מהר"ב

רַנְשִׁיבּוּר
 [א] רש"י ד"ה ואמר הרי
 ע"ה קרנן וכו' אם לא
 עשיתם ועמדתם מאלה
 י"ג סביר מורפס דהא
 וינבא וכו' י"ב דה"א:
 [ב] תוס' ד"ה פרה וכו' ו
 מלמדת מריתי עומדת
 מכלל רבנותה היא י"ב א'
 נמחקת ח"מ: [ג] ע"פ
 דלא הוכיח כלל מירוש י"ב
 א' ס"ד ואל"ל מלמדת
 ה"ל: [ד] ד"ה מרחיק מה"ד
 י"ב ולקמן ח"מ מ' קמ"ז
 יצטמרו ב' דברים [ה] דהא
 ח"מ כ"ל ח"מ: [ו] ד"ה
 הרי עלי קרנן פ' הספה
 י"ח א' עומדת אם לא
 ע"ה מצינו מ"ז אם לא
 עומדת נמחק וי"ב אם לא
 עומדת דנמחק לקמן
 כ"ל ח"מ:

הגהות התוספות

- [illegible]

פי' הרא"ש

הדר ביה: ה"ג אמר אמרה
פרה זו הריני נזירה אם
עומדת אני אמרה הדלת
הזו הריני נזירה אם נפתחת
אני הדלת לשון נקבה
הכדחים הדלת תסוב על
צידה ובמ"מ מפרש כלולה
ממנתי: ואמר כסבורה פרה
זו אינה עומדת כמו
ההאניה הנשכר
לפני ענינה אינה
לעמוד להינין אמר
אמרה פרה זו דמנתי

ש'אמר האדם סבורה פרה זו
ש'מאי וכו' בפלוגתא דרי'
ל'אסור הפרה עליו כקרבן
ש'במשמעות שתעמוד מא'
נפתחת הריני נזיר ממנה א'
ממתני' מאמר הפרה הוא
נזיר אם תעמוד

(א) (חמשה פה גמולתו)
 (ב) (חמשה פה גמולתו)
 (ג) (חמשה פה גמולתו)
 (ד) (חמשה פה גמולתו)
 (ה) (חמשה פה גמולתו)
 (ו) (חמשה פה גמולתו)
 (ז) (חמשה פה גמולתו)
 (ח) (חמשה פה גמולתו)
 (ט) (חמשה פה גמולתו)
 (י) (חמשה פה גמולתו)
 (יא) (חמשה פה גמולתו)
 (יב) (חמשה פה גמולתו)
 (יג) (חמשה פה גמולתו)
 (יד) (חמשה פה גמולתו)
 (טו) (חמשה פה גמולתו)
 (טז) (חמשה פה גמולתו)
 (יז) (חמשה פה גמולתו)
 (יח) (חמשה פה גמולתו)
 (יט) (חמשה פה גמולתו)
 (כ) (חמשה פה גמולתו)
 (כא) (חמשה פה גמולתו)
 (כב) (חמשה פה גמולתו)
 (כג) (חמשה פה גמולתו)
 (כד) (חמשה פה גמולתו)
 (כה) (חמשה פה גמולתו)
 (כו) (חמשה פה גמולתו)
 (כז) (חמשה פה גמולתו)
 (כח) (חמשה פה גמולתו)
 (כט) (חמשה פה גמולתו)
 (ל) (חמשה פה גמולתו)

פי' הרא"ש (המשך)

[illegible]

נזיר יאמר בלא תנאי
זורה פרה שאינה יכולה
בוה לקרבן נזיר ואעפ"כ
עולה ושלמים כדכתיב
וידרך פירושא הוי כאילה
ש קמא תמיה אם אמר
בה למימר שיעשה קרבן

פרה זו. כגון שהיתה פרה רצוה לפניו משמע ליה דהיתה רצוה מקדמתי אס עומדת אני לשניא דרמי דר חמא יס לפרש לישנא דמתני' הכי אמר פי' אמר אדם הרואה הפרה הרצוה (הא) מקדמתי הריני עומדת ממלל דרצוה (הא) לא אמרי אמרה פרה זו (פי') סבורה פרה זו) כלומר סבורה פרה זו כלבה מה שהיא רצוה ומסתמא מחשבה זו כלבה^א מחמת שרצוה כ"כ שאינה יכולה לעמוד מפאליה ולא שהפרה עצמה מחשבת כן שהרי אין לה דעת לסבור ולחשב אלא כלומר בני אדם העוזרים ורואים אותה רצוה כל כך צדק סבורים כללס לומר כן ולפי שהרואה הפרה חושב כן כלבו על הפרה לפיכך תולה המחשבה צפרה עצמה כמו והאניא חשבה להשבר (וינה א) ולא שהאניא חשבה כן אלא האדם הרואה האניא חושב עליה להשבר ותולה הפסוק המחשבה צאניה ה"ג תולה המחשבה צפרה הריני מזירה אס עומדת הריני מוסב על האדם המקבל עליו הניזירות להי"ב קלמאר הריני מזירה מפיק ה"א הריני מזיר מצפרה אס עומדת ורמי דר חמא מוסיק על לשון המשנה אס עומדת מאליה כי מאליה אינו מלשון המשנה אני נריך לדרוק ולפרש שמוסב על האדם המקבל הניזירות וה"ק אס עומדת מאליה אני מזיר מצפרה ואע"ג דכבר אמרה^א הריני מזירה כפל מלה הוא על האדם המקבל הניזירות לכן נראה להמר"ק י"ע דלפוס ריהטא דמתני' משמע שהפרה עצמה אמרה הריני מזירה אס עומדת אני היה נופל בטוב כלשון^א ולכן נשתת צמשה לשון אני לכל לשניא דרמי דר חמא לא היה נריך לשנות אני שכבר אמרה הריני מזירה ויפור לשון הוא אלא שהמשנה שנויה כאלוה הפרה מדברת ובי היכי דמייני לישנא דמתני' הפרה ה"ג יס לפרש אדלת. והר"ר יוסף איס ירושלמי פירש דה"פ דמתני' אמר אדם אחר האדם כשרואה פרה רצוה כמדומה אני דלמרה פרה זו הריני מזירה אס עומדת שהיא תואצת לעמוד

ואינה יכולה וצרכון תדור מזירות אם תעמוד אני אשלים לה דברה כי הריני נזיר מבשרה אם תעמוד וכולה מתניחין אמלתא דברה והש"ס מוסיף בה מילתא דלמרא האדם וקצת לתמוה^ע על שטה זו דלא איירי שהאדם אומר בפירות הריני נזיר מבשרה אם היא עומדת א"כ הוא כוליה עניינא דלמחרה פרה צדיק דלין ליצורה דמפיל כלום וגלגלה לפרס שזין שנייה דאמר כלום פרה מבשרי מילתא דלמרא על שזין דלא מזירות רק שמהא מופרשת לאיסורא שלא יהנה מבשרה הלכך כשאדם מספר לפנינו כך צדעתו לקיים עליו שיהיה נזיר מבשרה ופליגי ב"ש וצ"ה כאלו אמר האדם בפירות אני נזיר מבשרה אם תעמוד ומיהו ז"ע ולא הוכר כלל מזירות ו^א והלכו בית שמאי בלשיתן דרי היכי דלא שייכי דת. כלומר צב' צב' מקומות מצבורות וצבורה וצדלת ואריכי דמפרש וזשמו צדעתו היה לומר ענינים ועלה בפיו גרוגותיו וצבר וסומרו ו^א ומרז"ל בלא בעמדת הפרה י^א (ולא נולמ) לשיטתו^ע וי"ל דלאש"ל אלף אבב הש"ס דפריך אשניוויא דרמי בר חמא: **מ"י קתני מאי ה"ה** אם עומדת ו^א קאמר מאליה ש"מ דליכא לפרושי דדידך דאי דדידך לייתי הריני נזיר המשנה מאליה [אבל] הא לא קשיא מאי דמוסיף רמי בר חמא ועמדה שפולה נדרו תריך לשנות המנהג שפשהתה הפרה אחרי כן א"ש לשנות מה הפרה מאליה דלא הוא נזיר אם לא עמדה ואלך הוצרך^ע לפרש צדבר שידע שיעשה שאם דעתו להיות נזיר למת תלה צדוס דבר וא"י והכי קמני וי"ל דה"מ היכא ממונה לסיוקו או יש כח להוסיף על לשון דן דלינה תולה מחלוקת המנאים כלל בעמידת הפרה אלא כל המחלוקת אצליה דלין לו להוסיף על לשון המשנה כיון דלא מוכח מפלוגתא דתנאי עמדה דמסיק לקמן אלא^ע דלא שצדיק לסייומי למילתיה עד דפריך ליה: אם לא עמדה וי"ל אם לא אעמידה (והכל) ו[הכל] לא חוקמה ויחייב להציא קרבן וכיון דקמתה אינו חייב להציא קרבן^ע וא"ת והא בלישנא דמתני' מזירות אם לא עמדה ואע"ג דקרבנות נזיר אינם צבים מזהמה גסה קרבנות מזירות ואותם צבים אף במקור ואפ"ן הכל לפי נדרו ודעתו: ואמר

[illegible]